

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΚΕΣΤΕΡΙΚΟΥ Φ. Χρ. 10

Τιμή Φύλλου
5 λεπτά 5

ΕΤΟΣ Α΄

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακή 27^η Απριλίου 1903

ΓΡΑΦΕΙΑ: Οδός Οικονόμου αρ. 4 | ΑΡΙΘ. 333

ΜΩΣΑΪΚΑ

ΠΑΤΕΡ ΗΜΩΝ

Πατέρα μας, που κατοικείς παντοτεινά στὴν Οὐράνια
Ὅχι γιατί χάρεις, παρά ἀπ' ἡμῶν πλειότερῃ σου ἀγάπῃ.
Ποῦ ἔχεις στὴν πρώτη πλάσματι φηλὴ που κατοικοῦνε,

Πατέρα σου τ' ἔνοια κ' ἡ δύναμι σου εἶναι
Ἀπὸ τῆν Πλάσι ἀλόκληρη, καθὼς προσημασμένον εἶνε
Νὰ διακλυθῆται ἀντίχρησι; ἵσῃ πάντορῃ σου σέβῃ.

Τῆς φρασεῖς σου εἶς ἐλθὴ ἐντὸς μας ἡ βία σου.
Γιατί ἀπὸ μέρος μας ἔμελλε σ' αὐτὴ δὲν ἔμπορούμε
Σ' ἔμελλε ἐκείνη ἐν δὲν ἐλθῇ, ὅσο κι' ἐν προσπαθούμε.

Καθὼς οἱ ἄγγελοι σου ἔχει τὸ ἴδιο θέλημα τους
Θυτία τοῦ προσέβου, τὸ «Ὡσαννὰ ἐν ᾧ ψάλλουσι,
Κι' οἱ ἄγγελοι ἔτσι εἶς το κέλευσε, ἀπὸ γὰρ τὸ δικό τους.

Χάρεις σήμερα σ' ἔμελλε τὸ ἐπιούσιο μάννα,
Ποῦ δίχως τοῦτο, ἀνάματι τέτοιος φριχτῆς ἐρήμου.
Πισοδρομίζει ἡ ἐξιώτερος ἀγωνιστῆς τοῦ δρόμου.

Κι' ὅπως ἔμελλε πᾶσα ζῆμιὰ που ἐπέβη ἀπ' τὸν ἔλλο
Τῆ συχωροῦμε ἔτσι καὶ σὺ σ' ἔμελλε τυχεροῦσέ σου,
Πολυεμπλάχνη, μὴ βλέποντας τῆ λίγη μας ἄξι.

Τὸ θάρρος μας, που εὐκολὰ τὸ κάθε τι νικᾷ,
Μὴ ἀρήσῃ τὸν ἀρχαῖο ἐχθρὸ σὲ πειρασμὸ νὰ βάλῃ,
Παρ' ἀπ' ἐκεῖνον αἶσα το, που ἐπιμονα τὸ σπρώχνει.

(DANTE: PURG. XI. 1—21)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

**— ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ
ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΟΥ**

«Λαμία, 23 Ἀπριλίου. —
Πολὺ σχολιάζονται μεταξὺ
τῶν ἐνταῦθα πολιτικῶν οἱ
λόγοι τοῦ Βασιλέως εἰπόν-
τος πρὸς τοὺς παροισιασθέν-
τας βουλευτάς:

— «Ἡ δουλειὰ τῶν βουλευ-
τῶν εἶνε εἰς τὰς Ἀθήνας».
(«ΣΚΡΙΠ» 24 Ἀπριλίου)

ΓΙΑΤΙ δὲν ἔρχονται οἱ βουλευταί, ἰδίως οἱ
Κυβερνητικοί, στὴν Ἀθήνα, γιατί κάνουν
τόσα νάξια καὶ τόσα τσακίσματα, ὅλοι τὸ γνω-
ρίζομεν. Θέλουν τὰ ρουσφετάκια τους οἱ κύριοι,
κ' ἐπειδὴ δὲν τὰ παίρνουν, μεταχειρίζονται ἕνα
εἶδος ἐκθιάσεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

— Δὲν μᾶς τὰ δίνεις, δὲν ἐρχόμαστε καὶ
ἡμεῖς! Κ' ἔτσι σ' ἀναγκάζουμε ἡ νὰ τὰ δώσης

για νάχης Βουλῆ, ἡ δὲν θάχης Βουλῆ καὶ θὰ
πέσης!

Καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ δώση γιὰ νὰ κρα-
τηθῇ. Αὐτὸ πειὰ οὔτε τὸ συζητοῦμε καὶν. Συ-
ζητοῦμεν ὅμως τὸ ἄλλο, τὸν τρόπον τῆς ἐκ-
θιάσεως—τὸν παραπολὺ ξεθωριασμένον ἀλλά
καὶ παραπολὺ ἀνανδρὸν τρόπον.

ΔΕΝ σὲ συμφέρει, κύριε, νὰ εἶνε ἡ Κυβέρνη-
σις σὰ πράγματα, γιατί δὲν ἐξυπηρετεῖ
τοὺς κομματικούς σκοπούς σου; Νὰ τὴν ρίξης.
Μὰ ἔχει ἔτσι κλέφτικα καὶ τσαρλατάνικα. Νὰ
τὴν ρίξης παληκαρία. Πολεμώντας σιτήθος μὲ
σιτήθος, κι' ἔχει ὑποχωρῶν καὶ κρυπτόμενος
στὶς χαράδρες τῆς ἐπαρχίας σου γιὰ νὰ μὴ σὲ
ῥίσκουν.

Αὐτὸ εἶνε τὸ καθήκόν σου καὶ γι' αὐτὸ σέ-
ψήφισε ὁ λαός. Γιὰ νὰ πολεμήσης, κι' ἔχει
γιὰ νὰ κρυφθῆς. Γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσης τὰ συμ-
φέροντά του, κι' ἔχει γιὰ νὰ κάνης τίς δουλί-
τσες σου.

Ἐπειτα ἀπὸ 'δῶ, χριστιανέ μου, δὲν σοῦ
εἶνε δύσκολο νὰ βρῆς καὶ καμμιά πρόφασι εὐ-
λογη γιὰ νὰ δικαιολογήσης τὴν ἀποστασία
σου! Οἱ Βούλγαροι!... Τὸ Ἐθνικὸν ζήτημα!...
Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως!...
Τὸ οἰκονομικὸν τῆς πρόγραμμα!... Καὶ χίλια
δὲν ἄλλα πράγματα.

Ἐνῶ ἀπὸ 'κεῖ που κάθισαι ταμπουρωμένος
τί ἔχεις καὶ τί ἔμπορῆς νὰ μᾶς πῆς; Τί
ἄλλο παρὰ πῶς δὲν ἔρχεται γιατί δὲν διώρισε ἡ
Κυβέρνησις τὸν κουμπάρου σου τελωνοφύλακα
ἡ τὸν ἀναδεξιμιό τοῦ κουμπάρου σου καντυλα-
νάφτη;

Κι' ἀξίζει τὸν κόπο—θὰ μπορούμε τότε νὰ
σοῦ ποῦμε καὶ ἡμεῖς—νὰ μᾶς ἀλλάξης γι' αὐτὸ
τὸ σαμάρι ἀπὸ τῆ ράχι μας καὶ νὰ μᾶς ρίξης
ἴσως σὲ μπελάδες καὶ σ' ἔξοδα νέων ἐκλογῶν;

ΕΔΩ εἶνε ἡ δουλειὰ σας, στὴν Ἀθήνα! Κο-
πίαστε, κύριοι! Ἐνὸσω θέλετε Βουλῆ κι'
ἐνὸσω σκοτονώσατε γιὰ Θεισμούς καὶ γιὰ Σύν-
ταγμα, ἔχετε ὑποχρέωσι νὰ τὰ περιφρουρεῖτε
καὶ ἔχει νὰ τὰ φέρετε ἀφροσύρητα στὴν διάκρισι

**ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΣΑΝ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ**

Ὁ ἀτυφύλαξ που συν-
έλαθε... τὴν δουκίτιδα
στὸ ὑπόγειο τοῦ Ρούκου.

Ἡ ὄδελφὴ τοῦ Βουλγά-
ρου Μιτωῆ τὴν στιγμὴν
τοῦ μαγερεῖε τίς βόμβες.

τῶν ὑπονομευτῶν τοῦ Συντάγματος!

Λησμονεῖτε τόσο γρήγορα ὅσα μᾶς ἐφωνά-
ζατε πρὸ τῶν ἐκλογῶν; Λησμονεῖτε πῶς ὑ-
πάρχουν κ' ἐδῶ καταχθόνιοι ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι
δνειροπολοῦν νὰ βλέπουν διαρκῶς κλεισμένη
τὴν Βουλῆ καὶ τὰ στόματά σας σφραγισμένα
μὲ βουλοκέρι, γιὰ νὰ μὴ μιλοῦνε, καὶ τὰ χέ-
ρια σας μωδιασμένα, γιὰ νὰ μὴ ψηφίζουνε;

Πῶς τὰ φέρετε τὸ Παλλάδιό σας ἔρημο;
Καὶ δὲν φρεῖσθε μήπως τὸ καταλάβουν καμ-
μιὰ νόχτα οἱ καταχθόνιοι αὐτοὶ καὶ κολλήσουν
στὴν πόρτα του κανένα πελώριο ἐνοικιαστήριον;

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ἜΡΣΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

„ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΔΡΑΜΑΤΑ“

Ζῶα, Ζῶα, Ζῶα! ὄριστε τὰ χάλια σας. Ἐνα Βα-
σιλικὸν θέατρον, πετὰ κλωστοῦδον ἕνα Βερναρδάκην
ὁ ὅποιος εἶνε θανμάσιος διὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὰ Βυ-
ζαντινὰ θεάματα. Ἐνα Βασιλικὸν θέατρον μὲ Βλά-
χους, εἶνε ἀδύνατον νὰ μᾶς δώσῃ ἕνα ἀρχαῖον δρά-
μα. Τόσοι καλλιτέχναι καὶ τόσοι σοφολόγοι, εἶνε
ἀδύνατον νὰ μᾶς δώσουν μίαν καλλιτεχνικὴν
εἰκόνα. Καὶ ἔρχεται ὁ Τρουφιῆ νὰ περάσῃ ὀλίγας
ἡμέρας ἐδῶ καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν Σχολὴν μὲ τὰς
μαθητριάς τοῦ Ὁδείου ἡ κάθε ἄλλα θηλικὰ, ἀμέσως
συλλογίζεται νὰ κάμῃ μὲ τὰ τωρινὰ μας σώματα,
καλλιτεχνικὰ συμπλέγματα ἀναπαριστῶντα ἀρχαίαις
εἰκόνας. Καὶ αὐτὰ γίνονται ἐντὸς στενοῦ κύκλου, καὶ
δὲν τὰ βλέπουν οἱ πολλοί, καὶ κανεὶς δὲν διδάσκειτα